

EUROOPA KOHTU OTSUS (ühendas koda)

22. jaanuar 2015(*)

Eelotsusetaotlus – Direktiiv 77/388/EMÜ – Käibemaks – Maksuvabastused – Artikli 13 B osa punkt b – Mõiste „maksust vabastatud kinnisasja üürileandmine” – Jalgpallistaadioni tasu eest kasutusse andmine – Kasutusleping, mis jätab omanikule teatavad õigused ja eesõigused – Omaniku poolt mitmesuguste teenuste osutamine, mis moodustab 80% lepinguga ette nähtud tasust

Kohtuasjas C-55/14,

mille ese on Cour d’appel de Mons’i (Belgia) 31. jaanuari 2014. aasta otsusega ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 5. veebruaril 2014, menetluses

Régie communale autonome du stade Luc Varenne

versus

Belgia riik,

EUROOPA KOHUS (ühendas koda),

koosseisus: kohtunik J. Malenovský ühendas koda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud M. Safjan (ettekandja) ja A. Prechal,

kohtujurist: P. Cruz Villalón,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

- Régie communale autonome du stade Luc Varenne, esindaja: advokaat W. Panis,
- Belgia valitsus, esindajad: M. Jacobs ja J.-C. Halleux,
- Kreeka valitsus, esindajad: I. Bakopoulos ja V. Stroumpouli,
- Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman ja M. Gijzen,
- Euroopa Komisjon, esindajad: C. Soulay ja L. Lozano Palacios,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ, kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine

käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23; edaspidi „kuues direktiiv”) artikli 13 B osa punkti b tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud Régie communale autonome du stade Luc Varenne'i (edaspidi „Régie”) ja Belgia riigi kohtuvaidluses Luc Varenne'i nimelise jalgpallistaadioni rajatiste soetamiselt tasutud käibemaksu mahaarvamise üle 1 350 001,79 euro suuruses summas.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Kuuenda direktiivi artikkel 2, mis kuulub II jaotisse pealkirjaga „Reguleerimisala”, sätestab:
„Käibemaksuga maksustatakse:

1) kauba tarnimine või teenuste osutamine tasu eest riigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb;

[...]

4 Direktiivi artikkel 13 „Maksuvabastus riigi territooriumil” näeb B osas „Muu maksuvabastus” ette järgmist:

„Ilma et see piiraks ühenduse muude sätete kohaldamist, vabastavad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ennetada võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi, maksust järgmised tegevusalad:

[...]

b) kinnisvara liising [mõiste „liising” asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „üürileandmine”] ja rendileandmine, v.a:

1) liikmesriikide õigusaktides määratletud majutamine hotellisektoris või sama ülesandega sektorites, sealhulgas majutamine puhkelaagrites või telkimiseks ette nähtud paikades;

2) ruumide ja maatükkide rendileandmine sõidukite parkimiseks;

3) alaliselt paigaldatud seadmete ja masinate rendileandmine;

4) seifide rendileandmine.

Liikmesriigid võivad käesoleva maksuvabastuse kohaldamisalas teha lisaerandeid;

[...]

5 Kuuenda direktiivi eespool osundatud sätte sisu on praktiliselt muutusteta üle võetud kuuendat direktiivi ja selle hilisemaid muudatusi ümber sõnastava nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artiklisse 135.

6 Kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 2 punkt a (nüüd direktiivi 2006/112 artikkel 168) on sõnastatud järgmiselt:

„Kui kaupa ja teenuseid kasutatakse maksukohustuslase maksustatavate tehingutega seoses, on

maksukohustuslasel õigus tasumisele kuuluvast käibemaksust maha arvata:

a) käibemaks, mis kuulub tasumisele või on tasutud selle liikmesriigi territooriumil kaupade või teenuste eest, mille talle on tarninud või osutanud või tarnib või osutab mõni teine maksukohustuslane”.

Belgia õigus

7 Põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis on käibemaksuseadustiku (code de la taxe sur la valeur ajoutée, edaspidi „käibemaksuseadustik”) artikli 19 lõikes 1 sätestatud:

„Tasu eest teenuste osutamiseks käsitatakse põhivahendite hulka kuuluva asja kasutamist maksukohustuslase või tema töötajate isiklikuks tarbeks, või üldiselt muul kui majandustegevuse eesmärgil, kui sellelt kaubalt võib käibemaksu täielikult või osaliselt maha arvata.”

8 Käibemaksuseadustiku artikli 44 lõike 3 punkti 2 kohaselt vabastatakse käibemaksust järgmised tehingud:

„kinnisasja rendile? ja üürileandmine ning üürilepingu üleandmine, samuti kinnisasja kasutamine artikli 19 lõikes 1 sätestatud tingimustel, välja arvatud:

a) järgmiste teenuste osutamine:

- sõidukite parkimiskohtade kasutusse andmine;
- ruumide kasutusse andmine kauba ladustamiseks;
- möbleeritud tubade andmine hotellides, motellides ja muudes külastajatele tasulistes majutusasutustes;
- laagriplatside kasutusse andmine;

b) seoses üürileandmisega: üürileandmisega tegeleva ettevõtja investeeringud hoonetesse, investeeringud hoonetesse või kinnisvara liisinguna käsitatav üürileandmine, kui ettevõtja ehitab, laseb ehitada või soetab käibemaksu kohaldades hoone, mida leping käsitleb, ja liisinguvõtja võtab selle maksukohustuslasena tegutsemise kasutusotstarbel üürile; kuningas määratleb tingimused, millele peab vastama hoone kapitalirendi leping, eelkõige lepingu kehtivusaja ning selle esemeks oleva vara laadi ja sihtotstarbe, samuti liisinguvõtja õigused ja kohustused;

c) seifide üürileandmine.”

9 Käibemaksuseadustiku artikli 45 lõike 1 punkt 1 sätestab:

„Iga maksukohustuslane võib arvata oma tasumisele kuuluvast käibemaksust maha maksu, mille ta on tasunud kaupade ja teenuste eest, mis talle on tarnitud või osutatud, kaupade eest, mille ta on importinud, ja kaupade ühendusesisese soetamise eest, kui ta kasutab neid:

1) maksustatavate tehingute tarbeks [...]”

10 Kuninga 10. detsembri 1969. aasta määruse nr 3, mis reguleerib käibemaksu kohaldamisel maksu mahaarvamist, artikkel 1 sätestab:

„1. Kui käibemaksuseadustiku artikli 45 lõigetes 1a, 2 ja 3 ei ole sätestatud teisiti, arvab maksukohustuslane käesoleva määruse artiklites 2 ja 4 sätestatud tingimustel maha käibemaksuseadustiku artikli 45 lõike 1 punktides 1–5 nimetatud tehingute tegemiseks ette nähtud

kaupadelt ja teenustelt tasutud maksu.

Kui maksukohustuslane teeb oma majandustegevuse käigus muid tehinguid, mille puhul mahaarvamine ei ole lubatud, juhendub ta mahaarvamiste kindlaksmääramisel käibemaksuseadustiku artiklitest 46 ja 48 ning käesoleva määruse artiklitest 12–21.

2. Mingil juhul ei või maha arvata maksu, mis kuulub tasumisele neilt kaupadelt ja teenustelt, mis on mõeldud maksukohustustlase isiklikuks tarbeks või muul kui majandustegevusega seotud eesmärgil kasutamiseks.

Kui kaup või teenus on mõeldud osaliselt sellistel eesmärkidel kasutamiseks, on mahaarvamine välistatud selle kasutamise ulatuses. Ulatus määrab kindlaks maksukohustuslane, mida kontrollivad ametiasutused.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

11 Régie majandab Luc Varenne'i nimelist jalgpallistaadioni, mille soetamiseks tuli tal maksta 6 428 579,97 eurot, millele lisandus käibemaks 1 350 001,79 euro suuruses summas.

12 Régie sõlmis 25. augustil 2003 Royal Football Club de Tournai ASBL'iga (edaspidi „RFCT”) lepingu, mille kohaselt RFCT kasutab tasu eest Luc Varenne'i nimelise jalgpallistaadioni rajatise.

13 Régie arvas rajatiste soetamiselt makstud käibemaksu täies ulatuses maha.

14 Aastatel 2004 ja 2006 läbi viidud kahe kontrollimise tulemusena leidis Belgia maksuhaldur, et käibemaksu seisukohast tegi Régie eri liiki tehinguid, nimelt:

- käibemaksuga maksustatavaid tehinguid, mis annavad õiguse sisendkäibemaks maha arvata;
- käibemaksu kohaldamisalast väljajäävaid tehinguid, mis ei anna õigust sisendkäibemaksu maha arvata, näiteks Luc Varenne'i nimelise jalgpallistaadioni teatavate rajatiste andmine RFCT kasutusse tasuta ja hüvitist saamata;
- käibemaksust vabastatud tehinguid, mis seega ei anna õigust sisendkäibemaksu maha arvata.

15 Belgia maksuhalduri hinnangul tuleb Régie'ga sõlmitud lepingu sätete kohaselt staadioni teatavate rajatiste andmist RFCT kasutusse pidada kinnisasja üürileandmiseks ja sellest tulenevalt käibemaksuseadustiku artikli 44 lõike 3 punkti 2 alusel käibemaksust vabastada.

16 Belgia maksuhaldur märgib 22. detsembril 2006 koostatud protokollis, et Régie tehingute analüüs tegeliku kasutamise meetodi põhjal näitas, et ta võis sisendkäibemaksu maha arvata ainult 36% ulatuses vastavalt käibemaksu osalise mahaarvamise alustele, mis on ette nähtud käibemaksuseadustiku artikli 46 lõikes 2.

17 Belgia maksuhaldur tegi 10. jaanuaril 2007 maksuotsuse, millega kohustas Régie'd tasuma käibemaksu ekslikult maha arvatud 864 001,15 euro suuruses summas, trahvi 86 400 euro suuruses summas ja viivitusintressi.

18 Régie vaidlustas maksuotsuse Tribunal de première instance de Mons'is (Mons'i esimese astme kohus), kes 12. mai 2011. aasta kohtuotsusega leidis, et seda, et Régie andis Luc Varenne'i nimelise jalgpallistaadioni teatavad rajatised RFCT kasutusse, tuleb pidada kinnisvara üürileandmiseks ja et maksuhaldur tegi õigesti, kui ta ei lubanud sisendkäibemaksu maha arvata.

Régie esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Cour d'appel de Mons'ile (Mons'i apellatsioonikohus).

19 Kuna Cour d'appel de Mons leidis, et menetletavas kohtuasjas tehtav otsus sõltub kuuenda direktiivi teatavate sätete tõlgendusest, otsustas ta menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas ainuüksi jalgpalliga seotud eesmärkidel kasutatava spordikompleksi rajatiste kasutusse andmine, mis tähendab võimalust kasutada ja käitada teatud ajal jalgpallistaadioni mänguala (väljakut) ning mängijate ja kohtunike riietusruume maksimaalselt 18 päeva spordihooaja jooksul (spordihooaeg algab iga kalendriaasta 1. juulil ja lõpeb järgneva aasta 30. juunil), on kinnisvara üürileandmine, mis on kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b [direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkt l] alusel maksust vabastatud, kui kasutus? ja käitamisõiguse andjal:

- on täielik õigus anda muuks ajaks kui eespool viidatud 18 päeva teistele tema valitud füüsilistele või juriidilistele isikutele samad õigused;
- on õigus pääseda igal ajal nendesse rajatistesse ilma kasutus? ja käitamisõiguse saaja eelneva nõusolekuta, eelkõige selleks, et kontrollida, kas neid rajatisi kasutatakse nõuetekohaselt, ja hoida ära igasugune kahju, ainsal tingimusel, et ta ei sega spordivõistluste head läbiviimist;
- ja peale selle jääb talle õigus kontrollida pidevalt rajatistele juurdepääsu, sealhulgas ajavahemikus, mil RFCT neid kasutab;
- ning ta nõuab kindlasummalist hüvitist 1750 eurot päeva kohta, mil kasutatakse mänguala, riietusruume, puhvetit, majahoidja, valve? ja kõigi rajatiste kontrollimise teenust, kusjuures nõutud summa moodustab kokkuleppe kohaselt kuni 20% ulatuses tasu jalgpalliväljakule pääsemise õiguse eest ja 80% ulatuses tasu erinevate hooldus?, puhastus? ja korrashoiuteenuste (niitmine, külvamine jne) ning mänguala nõuetega vastavusse viimise ja lisateenuste eest, mida osutab kasutus? ja käitamisõiguse andja [...]?”

Eelotsuse küsimuse analüüs

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimusega sisuliselt selgitust, kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tuleb tõlgendada nii, et jalgpallistaadioni tasu eest kasutusse andmine lepingu alusel, mis jätab omanikule teatavad õigused ja eesõigused ning näeb ette, et omanik osutab mitmesuguseid teenuseid, nimelt hooldus?, puhastus?, korrashoiu? ja nõuetega vastavusse viimise teenust, mille eest nõutud summa moodustab 80% lepinguga ette nähtud tasust, on „kinnisvara üürileandmine” selle sätte tähenduses.

21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on mõiste „kinnisvara üürileandmine” kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tähenduses põhitunnus see, et lepingupartnerile antakse kokkulepitud ajaks tasu eest õigus kasutada kinnisasja nii, nagu ta oleks kinnisasja omanik, ning välistatakse kõigi teiste isikute samasugune õigus. Selleks et hinnata, kas antud kokkulepe vastab sellele määratlusele, tuleb arvesse võtta tehingu kõiki tunnuseid ja toimumise asjaolusid. Seejuures on määrav tehingu objektiivne sisu, olenemata sellest, kuidas pooled on tehingut nimetanud (kohtuotsus MacDonald Resorts, C-270/09, EU:C:2010:780, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Samuti olgu meenutatud, et kinnisvara üürileandmine kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tähenduses eeldab, et kõik seda tehingut iseloomustavad tingimused on täidetud, see tähendab, et kinnisasja omanik annab üürnikule üüri eest ja kokku lepitud ajaks õiguse kasutada tema kinnisasja ning välistab kõigi teiste isikute samasuguse õiguse (kohtuotsus Medicom ja

Maison Patrice Alard, C?210/11 ja C?211/11, EU:C:2013:479, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkt b sätestab nimelt erandi üldreeglist, mille kohaselt maksustatakse käibemaksuga iga teenus, mille maksukohustuslane on tasu eest osutanud; seega tõlgendatakse selle sätte tingimusi kitsalt. Ühe eelmises punktis nimetatud tingimuse mittetäitmisel ei saa seda sätet analoogia alusel kohaldada põhjusel, et kõnealuse kinnisasja kasutamine sarnaneb kõige rohkem üürileandmisega selle sätte tähenduses (vt selle kohta kohtuotsus *Medicom* ja *Maison Patrice Alard*, EU:C:2013:479, punkt 27).

24 Põhimõtteliselt tuleb liikmesriikide kohtutel, kes on ainsana pädevad hindama faktilisi asjaolusid, iga juhtumi iseloomulikke asjaolusid arvestades kindlaks määrata tehingu peamised tunnused, et liigitada seda vastavalt kuuendale direktiivile (vt selle kohta eelkõige kohtuotsus *Medicom* ja *Maison Patrice Alard*, EU:C:2013:479, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Seoses spordirajatiste kasutamisega on Euroopa Kohus juba täpsemalt selgitanud, et spordi või kehakultuuriga seotud teenuseid tuleb niipalju kui võimalik käsitleda nende kogumis (kohtuotsus *Stockholm Lindöpark*, C?150/99, EU:C:2001:34, punkt 26).

26 Nii on Euroopa Kohus seoses golfiväljakuga täpsustanud, et kuna golfiväljaku pidamine ei tähenda ainult väljaku kasutusse andmise passiivset tegevust, vaid hõlmab nimelt ka muud äritegevust nagu teenuse osutaja poolne järelevalve, haldus ja pidev hoolduse teostamine ning muude rajatiste kasutusse andmine, siis ei saa golfiväljaku üürileandmist, kui puuduvad täiesti erakordsed asjaolud, lugeda peamiseks osutatud teenuseks (kohtuotsus *Stockholm Lindöpark*, EU:C:2001:34, punkt 26).

27 Kahtlemata erinevad põhikohtuasja asjaolud tehingu asjaoludest kohtuasjas *Stockholm Lindöpark* (EU:C:2001:34), kuna esiteks on põhikohtuasjas tegemist rajatiste „kollektiivse” kasutamisega klubi poolt, mitte üksikute mängijate väljakule lubamisega, ja teiseks on see kasutus korduv ja pikaajaline ning kokkulepitud päevadel ka üldjuhul ainukasutus, ning kolmandaks paistavad Régie kui üürileandja ülesanded ja eesõigused osaliselt tulenevad vajadustest, mis on lahutamatu seotud üürileandmise eesmärgil selliste spordirajatiste pidamisega, kus saab vastu võtta väga erinevaid isikute rühmi ja üksikisikuid.

28 Tuleb aga märkida, et kui jätta arvestamata faktiliste asjaolude hindamine, mis on eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevuses, siis eelotsusetaotlusest ei nähtu täiesti erakordseid asjaolusid, mis lubaks järeldada, et jalgpalliväljaku kasutusse andmine on tehingu peamine teenus, mis teeb tehingust kinnisvara üürileandmise kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tähenduses.

29 Põhikohtuasja asjaolusid arvestades paistab olevat tegemist kompleksse teenusega, millega Régie lubab kasutada spordirajatisi, tegeledes ise rajatiste järelevalve, halduse, hoolduse ja puhastustöödega.

30 Esiteks, mis puudutab järelevalvet, st Régie õigust pääseda spordirajatistesse ja juurdepääsu kontrollimist, siis ainuüksi see tõepoolest ei saa välistada põhikohtuasjas vaidlusaluse tehingu lugemist kinnisvara üürileandmiseks kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tähenduses. Need õigused võivad olla põhjendatud sellega, et nii on tagatud, et kolmandad isikud ei häiri rajatiste kasutamist üürnike poolt. Euroopa Kohus on nimelt juba täpsustanud, et üüritud pindade kasutusõiguse piirangud ei välista ainukasutusõigust, mis vastandub kõigi teiste seaduses või lepingus sätestamata isikute õigusele kasutada asja, mis on üürilepingu esemeks (kohtuotsus *Temco Europe*, C?284/03, EU:C:2004:730, punkt 25).

- 31 Põhikohtuasja asjaolusid arvestades näib, et õigus pääseda spordirajatistesse ja juurdepääsu kontrollimine majahoidjateenust osutades tähendab Régie esindajate pidevat kohalolekut neis rajatistes, mis võib olla tõendiks, mille põhjal saab järeldada, et Régie'l on aktiivsem roll kui see, mis tuleneb kinnisvara üürileandmisest kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tähenduses.
- 32 Teiseks, mis puudutab mitmesuguseid haldus?, hooldus? ja puhastusteenuseid, siis selgub, et need on enamjaolt tõepoolest vajalikud tagamaks, et rajatised oleksid sihtotstarbeliseks kasutamiseks – st spordiüritusteks ja täpsemalt jalgpallivõistlusteks – sobivas seisukorras vastavalt kehtivatele spordieeskirjadele.
- 33 Seega tuleb asuda seisukohale, et sel otstarbel vajalikud rajatised on korrashoiu? ja nõuetega vastavusse viimise teenust osutades antud RFCT kasutusse seisukorras, mis võimaldab neid kokkulepitud sihtotstarbel kasutada, ja et rajatistele juurdepääsu andmine just sel otstarbel on põhikohtuasjas arutusel olevale tehingule iseloomulik teenus (vt analoogia alusel eelkõige kohtuotsused Part Service, C-425/06, EU:C:2008:108, punktid 51 ja 52; Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, punkt 23, ning RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland, C-155/12, EU:C:2013:434, punkt 22).
- 34 Selles osas on ka mitmesuguste osutatavate teenuste majanduslik väärtus, mis eelotsusetaotluse andmetel moodustab 80% lepinguga ette nähtud tasust, näitajaks, mille alusel lugeda põhikohtuasjas arutusel olev tehing kogumis pigem teenuste osutamiseks kui kinnisvara üürileandmiseks kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tähenduses.
- 35 Sellistes oludes on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne hinnata, kas kõik teenused, mida Régie pakub, on tõepoolest vajalikud selleks, et võimaldada pääseda spordirajatistesse lepingus ette nähtud eesmärgil, mis on seotud eranditult vaid jalgpalliga.
- 36 Lõpuks, mis puudutab vara kasutusaaja pikkust, mis on üürilepingu oluline tingimus, siis esiteks tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on juba selgitanud, et golfiväljaku puhul võib seda piirata (kohtuotsus Stockholm Lindöpark, EU:C:2001:34, punkt 27).
- 37 Teiseks tuleneb kohtupraktikast, et põhimõtteliselt ei tohi kasutusaeg olla üksnes juhutine ja ajutine (vt selle kohta kohtuotsus Leichenich, C-532/11, EU:C:2012:720, punkt 24).
- 38 Põhikohtuasjas käsitletavas olukorras on lepingus täpselt ette nähtud kasutusaaja pikkus – kuni 18 päeva seoses jalgpalliga – ja see ei ole *a priori* üürike. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peaks siiski hindama, ega kõiki asjaolusid kogumis arvestades ei tuleks kokkulepitud kasutusaega pidada juhutiseks ja ajutiseks, mis oleks täiendav tõend jõudmaks järeldusele, et põhikohtuasjas arutusel olev tehing kogumis tuleb lugeda pigem teenuste osutamiseks kui kinnisasja üürileandmiseks. Selles osas on oluline muu hulgas kontrollida, kas Luc Varenne'i nimelise jalgpallistaadioni rajatised on, nagu väidab Belgia valitsus, lepingusätetest kaugemale minnes antud tegelikult RFCT kasutusse vähem reglementeeritult või, nagu väidab Régie, piirdub tegelik kasutus ainult jalgpallivõistlustega.

39 Eelnevat arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti b tuleb tõlgendada nii, et jalgpallistaadioni tasu eest kasutusse andmine lepingu alusel, mis jätab omanikule teatavad õigused ja eesõigused ning näeb ette, et omanik osutab mitmesuguseid teenuseid, nimelt hooldus?, puhastus?, korrashoiu? ja nõuetega vastavusse viimise teenust, mille eest nõutud summa moodustab 80% lepinguga ette nähtud tasust, ei ole üldjuhul „kinnisvara üürileandmine” selle sätte tähenduses. Selle hindamine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

Kohtukulud

40 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ, kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 13 B osa punkti b tuleb tõlgendada nii, et jalgpallistaadioni tasu eest kasutusse andmine lepingu alusel, mis jätab omanikule teatavad õigused ja eesõigused ning näeb ette, et omanik osutab mitmesuguseid teenuseid, nimelt hooldus?, puhastus?, korrashoiu? ja nõuetega vastavusse viimise teenust, mille eest nõutud summa moodustab 80% lepinguga ette nähtud tasust, ei ole üldjuhul „kinnisvara üürileandmine” selle sätte tähenduses. Selle hindamine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.